

Sygn. akt II K 374/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Cichocka

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Grabowska

Prokurator Prokuratury Rejonowej: Asesor Tomasz Niesłuchowski

Oskarżyciel Urzędu Celnego w Olsztynie: Michał Macoch

po rozpoznaniu w dniach: 22.11.2013r., 18.12.2013r., 15.01.2014r. i 09.04.2014r. sprawy:

D. B.

s. A.i M.z domu S.

ur. (...) w M.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 12.01.2013r. w magazynie przy ul. (...) w K., wspólnie i w porozumieniu z I. B., przechowywał nabyte wcześniej wybory akcyzowe bez polskich znaków akcyzy stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art.63 kks w postaci 39,4 kg suszu tytoniowego zapakowanego w 1 karton o wadze 11,5 kg, 1 worek foliowy o wadze 9,9 kg, 35 worków foliowych o zapięciu strunowym o wadze 0,5 kg, jeden worek foliowy o zapięciu strunowym o wadze 0,5 kg, od którego to towaru należny był podatek akcyzowy w łącznej kwocie 17.210,00 zł,

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 65 § 1 i 3 kks

oraz o to, że:

II. w dniu 12.01.2013r. w magazynie przy ul. (...) w K. przechowywał nabyte wcześniej wybory akcyzowe bez polskich znaków akcyzy stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 k.k.s. w postaci 339,24 kg tytoniu do palenia zapakowanego w 658 przezroczystych pojemników plastikowych o wadze 0,5 kg każdy, 1 worek foliowy o wadze 4 kg, 12 worków foliowych o zapięciu strunowym o wadze 0,5 kg każdy, 1worek foliowy o zapięciu strunowym o wadze 0,24 kg, od którego to towaru należny był podatek akcyzowy w łącznej kwocie 21.7641,00 zł,

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 65 § 1 i 3 kks

I. B.

c. J. i E. z domu K.

ur. (...) w R.

oskarżonej o to, że:

w dniu 12.01.2013r. w magazynie przy ul. (...) w K., wspólnie i w porozumieniu z D. B., przechowywała nabyte wcześniej wybory akcyzowe bez polskich znaków akcyzy stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art.63 kks w postaci 39,4 kg suszu tytoniowego zapakowanego w 1 karton o wadze 11,5 kg, 1 worek foliowy o wadze 9,9 kg, 35 worków foliowych o zapięciu strunowym o wadze 0,5 kg, jeden worek foliowy o zapięciu strunowym o wadze 0,5 kg, od którego to towaru należny był podatek akcyzowy w łącznej kwocie 17.210,00 zł,

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 65 § 1 i 3 kks

I. na podstawie art.17§1 pkt 3 kpk w zw. z art.113§1 kks postępowanie karne wobec oskarżonych **I. B.** i **D. B.** w części dotyczącej czynu z pkt I umarza,

II. oskarżonego **D. B.** w ramach zarzucanego w pkt II czynu uznaje za winnego tego, że nie później niż do dnia 12.01.2013r. nabył wybory akcyzowe bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy w postaci 339,24 kg tytoniu do palenia, od którego to towaru należny był podatek akcyzowy w łącznej kwocie 217.641,00 zł, tj. popełnienia przestępstwa skarbowego określonego w art.65§ 1 i 3 kks i za to z mocy art.65§1 i 3 kks skazuje go, zaś na podstawie art.65§3 kks wymierza mu karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych określając wysokość każdej stawki na kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych,

III. na podstawie art.29 pkt 1 kks w zw. z art.30§2 kks i art.43§1 pkt 2 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych w postanowieniu w przedmiocie dowodów rzeczowych k. 38 pkt 1-8, zaś na podstawie art.31§6 kks zarządza ich zniszczenie,

IV. na podstawie art.630 kpk koszty postępowania w części umarzającej przejmuje na rachunek Skarbu Państwa,

V. na podstawie art.627 kpk zasądza od oskarżonego D. B. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w 1/2 części, w tym opłatę w kwocie 1400 (jeden tysiąc czterysta) złotych.

Sygn. akt II K 374/13

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 stycznia 2013r. funkcjonariusze Urzędu Celnego w O. z Referatu Grupy Mobilnej w E. udali się na ul. (...) w K. w związku z podejrzeniem przechowywania w znajdującym się tam magazynie wyrobów tytoniowych bez polskich znaków akcyzy. Najemcą magazynu od października 2012r. był D. B., wcześniej najemcą była jego żona I. B.. Wymieniony wezwany do udostępnienia wskazanego miejsca celem przeprowadzenia czynności sprawdzających odmówił stawienia się i udostępnienia magazynu. Ostatecznie kontrola została przeprowadzona w dniu 12 stycznia 2013r. w obecności właściciela magazynu (...), od którego D. B. wynajmował przedmiotowy lokal.

W trakcie przeprowadzanych czynności stawiał się D. B., który zachowywał się arogancko wobec funkcjonariuszy, utrudniając im wykonywanie czynności.

Podczas czynności sprawdzających funkcjonariusze ujawnili 339,24 kg tytoniu do palenia zapakowanego w 658 przezroczystych pojemników plastikowych po 0,5 kg każdy, 1 worek foliowy o wadze 4 kg, 12 worków foliowych z zapięciem strunowym o wadze 0,5 kg każdy, 1 worek foliowy z zapięciem strunowym o wadze 0,24 kg oraz 39,4 kg suszu tytoniowego zapakowanego w 1 kroton o wadze 11,5 kg, 1 worek foliowy o wadze 9,9 kg, 35 worków foliowych z zapięciem strunowym o wadze 0,5 kg każdy, 1 worek foliowy z zapięciem strunowym o wadze 0,5 kg. Towar nie posiadał polskich znaków skarbowych akcyzy.

Zabezpieczony tytoń należał do D. B., natomiast susz tytoniowy stanowił również własność I. B..

Ponadto ujawniono tytoń do palenia oznaczony polskimi znakami akcyzy, gilzy i bibułki papierosowe, maszyny do rozdrabniania tytoniu, nabijania i rolowania papierosów, etykiety m.in. z napisem „Celuloza wyściółkowa i nawozowa”, worki strunowe, wagę elektroniczną oraz dokumenty.

Przedmioty należące do I. B. w postaci tytoniu oznaczone polskimi znakami akcyzy, gilz i elektrycznych nawijarek zostały zwrócone wymienionej. (protokół zdawczo – odbiorczy k. 267).

Należny od zatrzymanego tytoniu do palenia podatek akcyzowy wynosi 217.641 zł, natomiast od suszu tytoniowego 17.210 zł.

I. B. i D. B. od 5 listopada 2012r. posiadają rozdzielność majątkową (umowa k. 406-407). Obecnie mają prawomocnie orzeczony rozwód. Wymienieni prowadzą działalność gospodarczą - sprzedaż wyrobów tytoniowych. Działalność jest zarejestrowana na I. B. od 15 maja 2008r., natomiast D. B. zarejestrował działalność na swoje nazwisko w dniu 25 października 2012r. (k.76,77)

Głównym dostawcą D. B. był W. P..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: protokołu przeszukania k.105-114, protokołu oględzin rzeczy k.123-125, wykazu dowodów rzeczowych k. 126-127, wyczenia uszczuplenia należności k.259,260, faktury VAT k. 62, sprawozdania z badań k. 230-243, zeznań świadków: M. Ż. k.413v-414, 133v-134, W. Z. k.414, 195-196.

Oskarżony D. B. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że zatrzymany towar w całości należy do niego. Zakupił go w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. W związku ze zmianą przepisów od 1 stycznia 2013r. podjął kroki w Urzędzie Celnym w O., aby uzyskać zezwolenie na obrót tymi wyrobami tytoniowymi. (wyjaśnienia oskarżonego k.285).

Na rozprawie wyjaśnił, że prowadzi firmę zajmującą się handlem. Firma jest zarejestrowana na niego od 20.10.2012r. Wcześniej nie prowadził działalności gospodarczej. W ramach swojej działalności w 2012 roku handlował ściółką dla zwierząt, liśćmi tytoniu i innymi wyrobami tytoniowymi. Jego głównym dostawcą był W. P.. Wyjaśnił, iż znana mu była zmiany ustawy o podatku akcyzowym obowiązująca od 01.01.2013r. W 2013r. załatwiał sprawy związane z legalizacją tego towaru. Część zatrzymanego towaru, zwróconego po jakimś czasie przez urząd, należała do żony. Na pudełkach zwróconego towaru były różne oznaczenia, m. in. naklejki z numeracją. Reszta towaru należała do niego. Była żona też prowadziła działalność gospodarczą, handlowała prasą, a w roku 2012 tytoniem. Żona nie miała hurtowni ani magazynów. Nie potrafił podać jaka ilość zatrzymanego towaru należała do żony.

(wyjaśnienia oskarżonego k.412v)

Oskarżona I. B. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, że wśród zatrzymanego towaru kilka opakowań suszu należało do niej. Był to towar, który w czerwcu 2012 roku został jej zwrócony po umorzeniu postępowania przez Urząd Celny. Były na nim naklejki i numeracje Urzędu Celnego w O.. Były to opakowania po pół kilo. Pozostały towar nie należał do niej. Nie miała wiedzy na temat działalności męża. W dniu 20.10.2012r. złożyła pozew o rozwód. Dodała, że ten magazyn należał wcześniej do niej, ale gdy mąż otworzył firmę, to przepisał go na siebie, wynajmował go od października 2012 roku. (wyjaśnienia oskarżonej k. 280, 412v)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego D. B. (co do czynu z pkt II), są one bowiem sprzeczne ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a nadto w żaden logiczny sposób nie dadzą pogodzić się z zasadami doświadczenia życiowego.

Przedmiotem zachowania sprawcy przestępstwa przewidzianego w art. 65 kks są wyroby akcyzowe będące przedmiotem czynu zabronionego określonego w art. 63 kks, tj. wyroby akcyzowe znajdujące się w obrocie, które są nieoznaczone znakami akcyzy albo są nieoznaczone prawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy. Zgodnie z

ustawą o podatku akcyzowym z dnia 6 grudnia 2008r. w brzmieniu obowiązującym przed 1 stycznia 2013r. podatkiem akcyzowym objęte były wyroby tytoniowe, do których według ustawy zalicza się papierosy, tytoń do palenia oraz cygara i cygaretki. Zgodnie z definicją zawartą w cytowanej ustawie za tytoń do palenia uznaje się tytoń, który został pocięty lub inaczej podzielony, skręcony lub sprasowany w postaci bloków oraz nadający się do palenia bez dalszego przetworzenia przemysłowego oraz odpady tytoniowe będące pozostałościami liści tytoniu i produktami ubocznymi uzyskanymi podczas przetwarzania tytoniu lub produkcji wyrobów tytoniowych, oddane do sprzedaży detalicznej, niebędące papierosami, cygarami lub cygaretkami, a nadające się do palenia. Zgodnie natomiast z nowelizacją ustawy z dnia 7 grudnia 2012r., która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2013r. za wyroby akcyzowe uznano również susz tytoniowy. Susz tytoniowy zdefiniowany został jako suchy tytoń niebędący jeszcze wyrobem tytoniowym.

Zgodnie z opinią Laboratorium (...) Izby Celnej w B. z dnia 15 marca 2013r. badane próbki pobrane z zatrzymanej w dniu 12 stycznia 2012r. w K. od D. B. partii suszu roślinnego w ilości 658 opakowań plastikowych po 500 gramów każde (oznaczonego numerami 1-20), z partii suszu roślinnego w ilości 1 worka foliowego z zapięciem strunowym bez nadruków i oznaczeń o wadze 4 kg (oznaczonego numerem 21), z partii suszu roślinnego w ilości 12 worków foliowych z zapięciem strunowym bez nadruków i oznaczeń o wadze 500 gramów każdy (oznaczonego numerami 22-23), z partii suszu roślinnego w ilości 1 worka foliowego z zapięciem strunowym bez nadruków i oznaczeń o wadze 240 gramów (oznaczonego numerem 24) są tytoniem przetworzonym, krajanką tytoniową – tytoń do palenia w postaci cienko krojonych żył tytoniowych nadających się do palenia. (k.230-236). Natomiast badane próbki pobrane z zatrzymanej w dniu 12 stycznia 2012r. partii suszu roślinnego w ilości 1 krotonu o wadze 11,5 kg (oznaczonego numerem 25), partii suszu roślinnego w ilości 1 worka foliowego o wadze 9,9 kg (oznaczonego numerem 26), partii suszu roślinnego w ilości 35 worków foliowych z zapięciem strunowym bez nadruków i oznaczeń o wadze 500 gramów każdy (oznaczonego numerami 27-31), z partii suszu roślinnego w ilości 1 worka foliowego z zapięciem strunowym bez nadruków i oznaczeń o wadze 500 gramów (oznaczonego numerem 32) są tytoniem nieodżałowanym, nieprzetworzonym, suszonym ogniowo-rurowo. Jest to tytoń przemysłowy przeznaczony w dalszym procesie do produkcji wyrobów tytoniowych. Należy go uznać za susz tytoniowy. (k.237-243)

Wskazać należy w tym miejscu, iż tytoń do palenia był wyrobem akcyzowym również przed 1 stycznia 2013r. Zmiana, na którą w swoich wyjaśnieniach powołuje się oskarżony dotyczy bowiem suszu tytoniowego, który jest odmiennym zupełnie produktem.

Wynika to w sposób jednoznaczny z opinii laboratorium oraz zawartej w ustawie definicji tytoniu do palenia i suszu tytoniowego.

Zupełnie nieuprawnionym jest zatem stanowisko, iż wszystkie zatrzymane w dniu 12 stycznia 2013r. produkty stanowiły susz tytoniowy, który stał się produktem akcyzowym dopiero po zmianie ustawy, a więc od 1 stycznia 2013r.

Podobnie nieuprawnione jest twierdzenie oskarżonych o identyczności zatrzymanego w dniu 12 stycznia 2013r. towaru z towarem poddanym badaniu we wcześniejszym postępowaniu prowadzonym przez Urząd Celný w O. wobec I. B. pod numerem RKS (...), które zostało umorzone postanowieniem z dnia 4.02.2012r., a zakwestionowany towar został zwrócony. Jak wynika bowiem z opinii laboratorium z dnia 08 listopada 2011r., sporządzonej na potrzeby omawianego postępowania, towar zabezpieczony w poprzednim postępowaniu stanowił odżałowany, nieprzetworzony tytoń suszony ogniowo-rurowo, a więc susz tytoniowy, który wówczas (przed 1 stycznia 2013r.) nie był jeszcze produktem akcyzowym.

Wbrew twierdzeniom oskarżonej I. B. żaden z zabezpieczonych w dniu 12 stycznia 2013r. towarów nie posiadał oznaczeń Urzędu Celnego, co wynika zarówno z protokołu oględzin, jak i zeznań świadka M. Ż.

Już sama lektura wskazanych opinii oraz ofert podmiotów zajmujących się sprzedażą wyrobów tytoniowych (znajdujących się na powszechnie dostępnych stronach internetowych) prowadzi do oczywistego wniosku, iż liście tytoniu, tytoń odżyłowany, żyła tytoniowa, krajanka tytoniowa, żyła tytoniowa ekspandowana to różne produkty, otrzymywane na różnych etapach produkcji.

Nie można zatem zgodzić się z twierdzeniem, iż ten sam produkt, który został zatrzymany i następnie poddany badaniom, był już wcześniej badany i został uznany za produkt nieakcyzowy. W ocenie Sądu wyjaśnienia takiej treści stanowią jedynie przyjętą, nieudolną linię obrony.

Podobnie nie można zgodzić się z tezą, iż produkt ten stanowił ściólkę dla zwierząt - celulozę, co wynika pośrednio z wyjaśnień oskarżonego oraz zeznań jego głównego dostawcy świadka W. P..

Nazwą „celuloza” były oznakowane różne wyroby tytoniowe, nie mające nic wspólnego z celulozą. Celuloza na żadnym etapie produkcji nie ma nic wspólnego z tytoniem. Celulozę otrzymuje się drewna i nie są znane technologie pozwalające na produkcję celulozy z liści tytoniu. W liściach tytoniu celuloza stanowi jedynie około 10%. Powyższe jednoznacznie wskazuje, iż nazwa „celuloza” została nadana zakwestionowanemu produktowi, stanowiącemu w rzeczywistości tytoń do palenia, jedynie w celu uniknięcia podatku akcyzowego. Powyższe, w ocenie Sądu, jednoznacznie wynika z zeznań świadka W. P., który zeznał, że nazwa celuloza to jedynie nazwa handlowa. Świadek nie potrafił wyjaśnić dokładnie co to za produkt, z czego jest otrzymywany i jakie jest jego przeznaczenie. Zeznał, że handlował tytoniem nieakcyzowym i celulożą. Nie interesował się w jakim celu celuloza jest kupowana. Świadek zeznał, że sprzedawał towar w zbiorczych opakowaniach po 85 i 75 kg i nie może stwierdzić, że towar zatrzymany u pana B. to towar, który on mu sprzedał. Świadek zeznał, że cały czas współpracował z I. B., natomiast pod koniec 2012r. towar zaczął kupować od niego D. B..

Jak wynika z zeznań świadka W. P. w sprzedaży posiada szereg produktów – wyrobów tytoniowych, wśród nich mogły zatem znajdować się zarówno produkty, które nie są w rozumieniu ustawy o podatku akcyzowym wyrobem tytoniowym objętym podatkiem akcyzowym, jak i takie, które są tytoniem do palenia. Zupełnie innego produktu dotyczy również wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K. z dnia 27 marca 2013r. W wyroku tym mowa jest o żyłe tytoniowej ekspandowanej, która może być wykorzystywana jako wypełniacz przy produkcji krajanki tytoniowej. Wskazać również należy, iż Sąd wskazanym wyrokiem uchyła jedynie przyjętą przez Ministra Finansów interpretację, która w ocenie Sądu jest wewnętrznie sprzeczna, nie rozstrzyga natomiast czy omawiany produkt jest produktem akcyzowym czy nie.

Tymczasem jak wynika z zeznań świadka K. T., która była zatrudniona w hurtowni (...) w O., jednego z odbiorców wyrobu sprzedawanego przez D. B. pod nazwą celuloza (za pośrednictwem P. H.) sprzedawana celuloza to tytoń do palenia, czego wszyscy sprzedający i kupujący byli świadomi. Celulozę kupowali u nich klienci z przeznaczeniem do palenia. P. H. (1) składając ofertę informował, że celuloza służy do palenia. W ocenie Sądu zeznania wskazanego świadka są wiarygodne. Wprawdzie świadek P. H. (k. 414, 220-221) powyższemu zaprzeczył, jednakże w ocenie Sądu powyższe wynika z jego obawy przed odpowiedzialnością karną.

Ponadto z zeznań funkcjonariuszy M. Ż. i W. Z., którzy dokonali zabezpieczenia produktu wynika, że towar ten swoim zapachem przypominał tytoń. Świadek W. Z. zeznał, że osoby, które kupowały celulozę kupowały ją do palenia.

Sąd dał wiarę wskazanym świadkom, nie znajdując podstaw do ich zakwestionowania. Ich relacje są logiczne, spójne i zgodne z dokumentami zgromadzonymi w aktach sprawy, w tym protokołami z przeszukania i oględzin rzeczy.

W ocenie Sądu oskarżony D. B. miał w pełni świadomość, że zabezpieczony u niego produkt stanowi tytoń do palenia. Wymieniony zajmując się tą działalnością do wielu lat. Wprawdzie, jak podał, firma zarejestrowana jest na niego od października 2012r, ale wcześniej, przed rozwodem z żoną, zajmował się handlem wyrobami tytoniowymi w ramach prowadzonej przez nią działalności. Na powyższe wskazują wcześniejsze postępowania prowadzone wobec oskarżonego, m.in. przed tutejszym Sądem.

W magazynie nie ujawniono żadnych innych produktów dla zwierząt. Ujawniono natomiast akcesoria służące do produkcji wyrobów tytoniowych i akcesoria do palenia.

Zachowanie oskarżonego podczas przeszukania, utrudnianie kontroli również potwierdza, że oskarżony miał świadomość, iż zabezpieczony w magazynie towar to tytoń do palenia, produkt akcyzowy.

Wskazać w tym miejscu należy, iż przestępstwo z art. 65 kks jest przestępstwem powszechnym. Podmiotem tego przestępstwa może być każda osoba posiadająca wyroby akcyzowe, także osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej, gdy tylko ilość lub wartość tych rzeczy wskazuje na zamiar wprowadzenie ich do obrotu.

W świetle powyższego materiału dowodowego вина oskarżonego D. B. w zakresie czynu z pkt II nie budzi wątpliwości.

W toku postępowania oskarżony D. B. został poddany badaniom psychiatrycznym. W wydanej opinii biegli zgodnie uznali, że oskarżony nie cierpi na chorobę psychiczną ani upośledzenie umysłowe, stwierdzili u badanego zaburzenia lękowe reaktywne. W chwili popełnienia zarzucanego czynu miał w pełni zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. (opinia sądowo – psychiatryczna k. 444-446)

Sąd przyjął, iż oskarżony w ramach zarzucanego mu w pkt II czynu dopuścił się przestępstwa paserstwa akcyzowego dokonując nabycia wyrobów akcyzowych bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami skarbowymi akcyzy. Przechowanie wyrobów akcyzowych oznacza bowiem przetrzymywanie ich (trzymanie w ukryciu) na żądanie innej osoby, z obowiązkiem ich zwrotu. Natomiast nabywanie wyrobów akcyzowych oznacza uzyskanie przez pasera władztwa nad tymi rzeczami, np. w drodze sprzedaży, pozwalające nabywcy postępowanie z rzeczą, tak jak by był jej właścicielem. Zgodnie z przyjętą linią orzecznictwa w ocenie Sądu powyższa zmiana w opisie czynu nie stanowi przekroczenia granic zaskarżenia. Tożsamość czynu jest bowiem zachowana, gdy po zmianie opisu czynu niezmienny jest podmiot czynu, przedmiot ochrony prawnej (identyczność dobra prawnego będącego przedmiotem zamachu), a w razie innych ustaleń co do miejsca i czasu czynu, także tożsamość pokrzywdzonego.

Identyczność czynu będzie wyłączona jedynie wówczas, gdy w porównywalnych określeniach zachodzą tak istotne różnice, że według rozsądnej życiowej oceny nie można ich uznać za określenia tego samego zdarzenia faktycznego.

W tym stanie rzeczy D. B. zachowaniem polegającym na tym, że nie później niż do dnia 12 stycznia 2013r. nabył wyroby akcyzowe bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy w postaci 339,24 kg tytoniu do palenia, od którego to towaru należny był podatek akcyzowy w łącznej kwocie 217.641,00 dopuścił się przestępstwa skarbowego określonego w art.65 §1 i 3 kks.

Wskazać w tym miejscu należy, iż paserstwo penalizowane w art. 65§1 kks nie wymaga ustalenia związku między sprawcą paserstwa a sprawcą czynu zabronionego z art. 63 lub 64 kks, za pomocą którego wyrób został uzyskany. Odpowiedzialność pasera jest odpowiedzialnością niezależną od odpowiedzialności sprawcy czynu z art. 63 lub 64 kks.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu Sąd wymierzył mu karę 200 stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 70 zł.

Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił wysoki stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu, nagminność tego typu przestępstw na terenie właściwości tutejszego Sądu, ilość zatrzymanego tytoniu, wysokość szkody oraz jego dotychczasowy sposób życia, oskarżony nie był dotychczas karany. (karta karna k.450)

Określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 zł Sąd miał na uwadze możliwości płatnicze oskarżonego.

Reasumując, w przekonaniu Sądu tak ukształtowana kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu i swoją dolegliwości nie przekracza stopnia winy. Jednocześnie w przekonaniu Sądu spełni względem oskarżonego cele wychowawcze i zapobiegawcze, a nadto jako zgodna ze społecznym poczuciem sprawiedliwości będzie w sposób prawidłowy kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

Odnosnie natomiast czynu zarzucanego oskarżonemu D. B. w pkt I oraz oskarżonej I. B., których przedmiotem jest susz tytoniowy Sąd uznał, iż czyn ten nie stanowi przestępstwa skarbowego z uwagi na znikomy stopień społecznej szkodliwości. Jak wynika z wyjaśnień I. B. wymieniona w magazynie wynajmowanym przez męża przechowywała

swoje towary. Jak podała część z zatrzymanego suszu tytoniowego stanowiła jej własność. Jednak ani ona sama, ani oskarżony D. B. nie potrafili określić jaka konkretnie ilość suszu stanowiła własność I. B.. Nie można jednak zgodzić się z ich twierdzeniami, że był to towar zwrócony jej w czerwcu 2012r. po umorzeniu prowadzonego wówczas postępowania. Wbrew bowiem twierdzeniom I. B. na zabezpieczonym towarze nie było żadnych naklejek ani innych oznaczeń Urzędu Celnego.

W ocenie Sądu fakt, iż zmiana ustawy uznająca susz tytoniowy za produkt akcyzowy, która została ogłoszona w dniu 24 grudnia 2012r., weszła w życie 1 stycznia 2013r., a więc niespełna dwa tygodnie od przedmiotowej kontroli, podczas której produkt ten został zabezpieczony daje podstawy do przyjęcia, iż działanie oskarżonych w tym zakresie nie można uznać za społecznie szkodliwe w stopniu większym niż znikomy. Oskarżeni mieli świadomość zmiany przepisów w tym zakresie i podjęli próbę powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego o podjęciu działalności w zakresie sprzedaży suszu tytoniowego. Przesłuchani na powyższą okoliczność urzędnicy M. K. i A. J. potwierdzili, że oskarżeni byli na początku stycznia 2013r. w tej sprawie w urzędzie. Okoliczność tę potwierdził również świadek Z. C., który miał wówczas być razem z oskarżonymi. Zeznania świadka A. N. w tym zakresie nic nie wniosły, bowiem wymieniony przebywał w tym czasie na urlopie.

W ocenie Sądu powyższe okoliczności nie mogą pozostawać bez wpływu na ocenę stopnia społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonym czynu.

Ustawowy typ czynu zabronionego jest bowiem wzorcem zgeneralizowanym. Nie uwzględnia różnorodnych cech poszczególnych zachowań realizujących znamiona tego wzorca. Te cechy mogą mieć wpływ na ocenę winy i społecznej szkodliwości czynu, która jest stopniowalna. Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu bierze się pod uwagę takie okoliczności jak sposób i okoliczności popełnienia czynu, rozmiar wyrządzonej szkody, postać zamiaru, motywacje sprawcy.

W ocenie Sądu przy uwzględnieniu powyższych okoliczności przyjąć należy, iż stopień społecznej szkodliwości omawianego czynu zarzucanego oskarżonym jest znikomy, co zgodnie z art. 17§1 pkt 3 kpk skutkowało umorzeniem postępowania w tym zakresie.

Zgodnie z treścią wskazanych w wyroku przepisów Sąd orzekł przepadek wyrobów tytoniowych.

O kosztach sądowych Sąd orzekł zgodnie z powołanymi przepisami.